

BRATRSKÁ NÁKLONNOST 11) STRUKTURA SÍŤE

Vy jste tělo Kristovo a každý z vás je jedním z jeho údů. (1. Korintským 12,26)

Jsmo-li v Kristu jednotlivými údý jeho těla, jak říká Písmo, jaká je jeho struktura? Rozhodně si nemyslím, že by to byla jen taková alegorie pro snadnější představu o vzájemných mezilidských vztazích v církvi, které však přesto zůstávají pouze lidské. Ta síť, do které jsme Duchem svatým napojeni má podle mne konkrétní strukturu, tvar a uspořádání. Teď ale jaké? Bible nám v této věci bližší přímé informace neposkytuje. Myslet si však, že v nebi budeme tvořit skutečnou mnohobuněčnou tkáň v anatomii lidského (Kristova) těla, by také bylo ne jen naivní, ale i dost odpudivé. Tím tvarem a zároveň strukturou je MĚSTO – Nebeský Jeruzalém.

Abraham upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. (Židům 11, 10)

Nebeský Jeruzalém je tedy městem, které není zbudováno lidskýma rukama, proto smíme tušit a předpokládat, že bude mít živoucí, organický charakter. Stejně jako živý Bůh žádá živý dům (kterým jsme my) ke svému přebývání tady na zemi, tak i my můžeme očekávat, že v nebi zase my budeme přebývat v „živém“ městě plném lásky a radosti. Boží město k nám samo bude mluvit Boží přítomností. Je oživené Duchem a svým uspořádáním skrývá mnoho významů s hloubkou smyslu a skryté moudrosti. Vzpomínám si, že jsem už dříve asi před 30-ti lety snil o smysluplné a fungující společnosti nad eseji z knížky „Buňka, medusa a já“, kterou o něco dříve (1974) napsal americký holistický biolog Lewis Thomas.

Mravenci, jakož i včely, termity a sociální vosy jsou jedinci beroucí se denně za práci, aniž by si dělali nějaké starosti o zítřek, a zároveň jsou součástkami, buněčnými prvky v obrovitém, pulzujícím a přemítajícím organismu Mraveniště, hnízda, úlu.

Osamělý mravenec v pleněru toho asi moc na myslí nemá, nevypadá na to; jistěže těch pár jeho neuronů svázaných navzájem vlákny se nedá pokládat za mozek, tím méně za sídlo myšlenky. Mravenec je spíše něco jako nervová zauzlina na nožičkách. Ale čtyři mravenci pohromadě, nebo deset mravenců, kteří obklopují v kruhu mrtvého motýla na stezičce, ti už začnou vypadat spíš jako idea. Tápají, tahají a strkají, posouvají potravu postupně k Mraveništi, ovšem tak nějak slepě a nahodile. Ale když pozorujete hustou masu tisíců mravenců nahloučených kolem Mraveniště, až se země černá, tu se vám začne zjevovat celé to zvíře a už se vám zdá, jak myslí, jak plánuje, jak i kalkuluje. Je to jakási inteligentní bytost, něco jako živoucí počítač s lezoucími bity duševního bytí. Lewis Thomas – Buňka, medusa a já (upraveno)

L. Thomas objevuje zvláštní úkaz, mraveniště v lese vykazuje biologické znaky jedince s inteligencí jiného zvířete v lese, třeba lišky, nebo jezevce. Celé společenství funguje v jednotném smyslu v dokonalé harmonii jako jeden organismus a přesto každý jeho člen zůstává autonomním a svobodným jedincem.

U termitů je negentropie (nárůst informace) při shlukování (shromažďování) ještě názornější. Dva nebo tři termity v laboratorním teráriu sbírají pelety vlastního trusu a nosí z místa na místo, ale nepostaví nic. Když jich je prý víc a dosáhnou určitého minima „usnášeníschopnosti“ postaví několikacentimetrové sloupky a zase jen pobíhají kolem. Když jich je několik miliónů, postaví až 6m vysoké termitiště s dokonalou vnitřní architekturou sloupů, oblouků, chodeb a žeber, s perfektně fungující klimatizací, plantážemi hub, mateřskou

školkou a rozvynutým hospodářstvím chovu dojných mšic. Termit (mravenec, včela aj.) je předurčen k životu ve společenství, ale jako ztracený jedinec je odsouzen k zániku. Člověk také. Vzpomínám si, že jsem tenkrát říkával v hospodě: „Nemůžu se plně rozvinout, protože nemůžu najít svoje termitiště.“ Nikdo mi tenkrát neřekl, že Ježíš zemřel i vstal právě proto, aby nám pak mohl poslat svého Ducha, který nás má moc spojit v JEDNO dokonalým a nadpřirozeným způsobem, takovým k jakému jsme byli všichni určeni a pro jaký jsme byli jako lidé stvořeni.

(holismus – Slovník cizích slov uvádí: *pojetí celostnosti nabývající nové vývojové kvality*. Je to názor, že celek jako souhrn jednotlivých částí nabývá nových a vyšších kvalit, nezávislých na jeho částech, nebo jednodušeji – celek je něčím víc, než jen souhrnem částí. Pro svoji nemateriální povahu tvrzení v biologii je snadno zneužitelný okultismem např. v léčitelství, nebo i sektami např. kult „Matky Země“, vycházející z extrémního holistického názoru, že i celá planeta je jediným živoucím organismem. Holismus jako takový totiž nevychází z Bible a proto nemůže být beze zbytku pokládán za učení o Božích věcech. Přesto i Bible, aby mohla být správně a lépe pochopena, žádá také celostní, čili tak trochu holistický pohled.)

Strukturou těla Kristova je tedy město – nebeský Jeruzalém. Starý zákon zná ještě jinou strukturu Božího lidu a sice podle izraelských kmenů, tedy spíše podle tradice, podle rodokmenu předků. I když se jedná o něco, co má návaznost pouze do minulosti, nemá být na to zapomenuto. Také nebeský Jeruzalém má tuto paměť zahrnutou do své struktury:

Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele.

(Zjevení 21,12)

Každý kmen dostal jiné požehnání a jiné zaslíbení od Mojžíše ještě na poušti před jeho smrtí (viz. Pátá Mojžíšova 33). Zvláštní postavení mělo pokolení Lévi, které nedostalo žádný díl země za dědictví a bylo odděleno pro službu v chrámu. Ostatní kmény jim museli odvádět určený díl úrody. K izraelským kmenům jsou přirovnávány současné denominace v církvi (CB, JB, BJB, AC atd.), které také mají svou tradici, své důrazy v učení a zbožnosti i svá zaslíbení. Vzpomínám si, že jsem musel přehodnotit svůj názor na jednotu Božího lidu, na to, že Bůh jednou jistě zruší všechny denominace, které jsou jen na škodu a jsou zdrojem rozdělení. Bylo to v roce 1998 na pražské konferenci KMS, kde nás americký prorok Jim Goll ujišťoval, že Bůh rozhodně denominace zruší nehodlá, ale naopak potvrdit a požehnat každou v tom úkolu, který od Boha má, nebo ještě dostane. Píše o tom také Rick Joyner ve svých prorockých alegoriích v knížce „Pochodeň a meč“. Ta pochodeň má sloužit také k tomu, aby znovu ožily „pomníky“ těch historických momentů za uplynulých 2000 let, kdy Duch svatý mocně jednal skrze svou církev a které už v Bibli zapsány nejsou. Každá denominace má své momenty a je jejich dědictvím. My jsme očekávaným naplněním modliteb našich předchůdců a oni zástupem svědků, kteří na nás hledí. My potřebujeme je a oni nás, na nás teď padají jejich někdejší modlitby jako požehnání, ale my jsme nyní ti pěšáci ve hře a na nás teď záleží, jak to nakonec dopadne. Až přijde ten očekávaný „Onen den“ Hospodinův, o kterém psali již starozákonní proroci, dojde k jakémusi „všezpřítomění“ historie a pak se ukáže, co se povedlo, co došlo svého cíle a co ne. Nevím, jestli to bude už den druhého příchodu Ježíše Krista na tuto zem, nebo až den „Posledního soudu“, ale ten „Den“ přijde. Denominace tedy zrušeny nebudou a zdravou církev lze přirovnat k rozkvetlé louce plné rozmanitých květin. Každá má jiný tvar, barvu a vůni, nebo řekněme třeba i jiný léčivý účinek, všechny však mají stejný úkol, nést ve svých nažkách a tobolkách hojnou úrodu nových semen. Každá denominace je tak obrazem jediného vzácného „endemitu“ - rostlinného druhu, vyskytujícího se na této Boží louce.

Nový zákon však sleduje úplně jiné dělení a to podle měst. Apoštol Pavel zakládal nové sbory ve městech po celé Malé Asii, v Makedonii i v Římě. Své dopisy, které psal do těchto sborů jsou v Písmu označeny podle těchto měst (Kolosa, Korint, Efez

apod.) a Duch svatý si je používá jako univerzální Boží slovo, skrze které mluví i k nám ostatním v jiných historických obdobích a z jiných měst, nebo lokalit po celé planetě. Apoštol Pavel nedělal mezi nimi žádné rozdíly a vedl všechny ke vzájemné podpoře a lásce, zvláště pak k jeruzalémské církvi, která byla nejchudší a nejvíce pronásledovaná. Ve vyučování nedělal Pavel rozdíly, např. Kolosenským napsal:

Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodikejské církvi a abyste vy četli list Laodikejským. (Koloským 4,16)

Z Kolos do Laodikeje to bylo asi 20 km, tedy šlo o jiné město a jiný sbor. Zmíněný list Laodikejským se nedochoval a v Bibli není. Laodikea se však v Bibli objevuje znovu, když Duch oslovuje sedmero církví skrze Janovo prorocké vytržení v knize Zjevení.

mapka sedmi měst a církví v Malé Asii (Zjevení 2,1-3,22)

Duch svatý oslovuje celá města, přesněji řečeno anděla místní církve. Je to poukaz také na to, že Bůh nahlíží a jedná s celky jako s osobami. Bůh miluje města, vidí je jako živé bytosti, kterým sám vtiskl osobitý charakter, (různí učitelé jej nazývají různě: výkupný dar města, korporativní identita města, nebo jen příběh města). Bůh chce, aby každé město žilo svůj osobitý, Bohem daný příběh. Každé město je podobné živé buňce, má také jádro a obal. Má nějakou vládu a teritorium. Dnes je to zajištěno administrativně, ve starověku to byl buď chrám, nebo královský palác jako sídlo moci a hradby kolem města vymezující pevné teritorium. Po návratu z

babylonského zajetí do rozbořeného Jeruzaléma to bylo to první, co muselo být obnoveno (viz. knihy Ezdráš a Nehemjáš). Ve městě se mohou vyskytovat tři vlády, světská, která je daná politickým zřízením a situací, Boží, která je dána silou andělů místních křesťanských sborů a vláda temnoty, která je dána mírou okultismu provozovaným obyvateli města. V podobné situaci byla i církev v Pergamonu, která byla mezi těmi sedmi oslovenými Duchem svatým skrze Janovo Zjevení:

Andělu církve v Pergamu piš: Toto praví ten co má ostrý dvousečný meč: „Vím kde bydlíš: tam, kde je trůn satanův. Avšak pevně se držíš mého jména a nezapřel jsi víru ve mne ani ve dnech, kdy můj věrný svědek Antipas byl zabit mezi vámi, tam, kde bydlí satan. Jen to mám proti tobě, že u sebe máš zastávce učení Balaáмова. Jako on učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili modlářských hostin a smilstva, tak i ty máš některé, kteří zastávají učení Nikolaitů. (Zjevení 2,12-15)

Možná, že nerozpoznané modlářství v církvi oslabovalo anděla sboru natolik, že musel žít ve městě, kde nejvyšší trůn měl satan. Zpravidla ve městech, kde je silná a modlící se církev, se prostě okultistům nedaří. Buď dostanou tu milost, že poznají pravdu a obrátí se, nebo z města odejdou. Církev nemusí vyvíjet žádné právní, nebo politické, či jakkoliv jinak lidské úsilí něco někomu ve městě zakazovat, stačí se jen modlit a žehnat. Ten boj není náš, ale Kristův a znovu připomínám, že naší strategií je „**boj za záchranu vlastních nepřítel**“, tedy i za záchranu místních okultistů, satanistů a militantních ateistů. Co se týče světské moci, není to něco, co by mělo být před příchodem Pána odstraněno. Naopak nás Písmo vybízí, abychom se za vládu a její místodržitele ve městech přimlouvali a žehnali jim:

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. (1. Timoteovi 2,1-4)

Francis Frangipane nám na jedné pražské konferenci řekl: „Když budete proklínat svou vládu, budete mít prokletou vládu, když budete žehnat své vládě, budete mít požehnanou vládu.“ Myslím, že tak je to Biblicky správné. Je třeba si uvědomit, že jim žehnáme jménem Ježíš a ne tomu všemu, co oni dělají. Pán už sám ví nejlépe, co s tím požehnáním udělat a k čemu ho použít. Nikdy se nemáme modlit za něčí zkázu, nebo zatracení.

Nesud'te, a nebudete souzeni; nezavrhuje a nebudete zavrženi; odpouštějte a bude vám odpuštěno. (Lukáš 6,37)

Důležité je rozpoznat v ponebesí, jaké tam jsou trůny nad městem a která mocnost tomu městu vládne. Zdali je to anděl Hospodinův, nebo nějaká démonická mocnost. Přímlyvy a žehnání Božího lidu, zvláště pak místnímu zastupitelstvu, uvolňují Boží moc a satanské trůny slábnou. Ty trůny se mohou jmenovat např.: Materialismus, Korupce, Bezzákonnost, Duch smrti, Prostituce, Okultismus, Drogy, Falešná učení v církvi apod., podle toho, jak dává prorocký duch místním církvím ve městě. Je třeba prosit o moudrost a zjistit, které mocnosti jsou dominantní.

Jsou-li denominace naším dědictvím z minulosti, měl by být život našich měst naší vizí a tedy i pohledem do budoucnosti, neboť směřujeme k nebeskému Jeruzalému a Bůh si přeje, aby se mu naše města alespoň trochu začla podobat. Každý křesťanský sbor by vlastně měl být malým městem ve městě a názorně předjímat a poukazovat k nebeskému Jeruzalému. Rick Joyner ve svých alegorických proroctvích popisuje město, které stavěli lidé, ale které se nápadně podobá tomu nebeskému.

Ten pohled mi bral dech. Město spíš vypadalo, že vyrostlo jako rostlina, než že bylo postaveno. Tušil jsem, že se dívám na něco, co postavila lidská rasa, která nepadla a chodila ve spravedlnosti a čistotě.

Velmi výrazným rysem tohoto města byla okna. Bylo jich v každé budově mnoho a jejich skla byla čirá a čistá. Okna i dveře byly situovány tak, aby návštěvník cítil, že je ne jen v každém obydlí vítán, ale že je tam dokonce i pozván. Jakoby nikdo nic neskrýval a nehrozilo ani nebezpečí, že by někdo něco ukradl.

Neexistovala zde sebemenší ambice, protože všichni zde měli jistotu a velkou radost z toho, kým jsou a co dělají. Každý tu byl naprosto svobodný, a proto byli všichni zcela otevření. Nemoc nebo chudoba zde vypadali nepochopitelně.

Všiml jsem si, že ve městě nejsou žádné restaurace, hotely nebo nemocnice. Rychle jsem pochopil, že nic z toho nebylo potřeba, protože každý domov byl střediskem pohostinosti a uzdravení.

Téměř každý dům byl otevřený pro cestovatele. Ty, které nebyly otevřené, se využívali pro zvláštní účely jako studium nebo dlouhodobé uzdravování. Divil jsem se, že tu vůbec někdo potřebuje uzdravení. Později jsem se ale důvod dozvěděl. Lepší místo pro zotavování jsem si ani neuměl představit. Každý domov byl podle mého posouzení postaven právě pro tuto úžasnou službu pohostinosti, pomoci a uzdravení.

Toto město bylo daleko slavnější než největší utopie, jakou si mohli vymyslet filosofové.

Myslím si, že nad všechno ostatní tu vyniká harmonie. Všechno ve městě do sebe tak dokonale zapadá, stejně jako celé město zapadá do okolního prostředí.

Uvědomil jsem si, že se dívám do budoucnosti, stejně jako když jsem si prohlížel armádu. Poznal jsem, že pro harmonii, kterou jsem viděl, bylo zásadní stavět s pokojem v přítomnosti a vizí pro budoucnost.

Rick Joyner – Povolání do poslední bitvy

Tato Joynerova prorocká alegorie tedy není obrazem nebeského Jeruzaléma, ale spíše podobenstvím o ideální církvi, ale možná i prorockou vizí o pozemské realitě v budoucnosti po druhém příchodu Pána Ježíše Krista.